

Commissie voor Binnenlandse
Zaken, Veiligheid, Migratie en
Bestuurszaken

van

WOENSDAG 7 OKTOBER 2026

Voormiddag

Commission de l'Intérieur, de la
Sécurité, de la Migration et des
Matières administratives

du

MERCREDI 7 OCTOBRE 2026

Matin

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 11.03 uur. De vergadering wordt
voorgezeten door de heer Ortwin Depoortere.

Le développement des questions et interpellations commence à 11 h 03. La réunion est présidée par
M. Ortwin Depoortere.

01 Actualiteitsdebat over de politieambtenaren die tijdens de dienst zwaargewond raken en toegevoegde interpellaties en vragen van

- Matti Vandemaele aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "De bejegening door de federale politie van het eigen personeel na een arbeidsongeval" (56000310I)

- Ortwin Depoortere aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "De opvang en de ondersteuning van politieambtenaren die tijdens de dienst zwaargewond raken" (56000311I)

- Matti Vandemaele aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "Het functioneren van de Commissie voor de erkenning van ernstige gewelddaden" (56019484C)

- Brent Meuleman aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "De werking van de Commissie voor de erkenning van ernstige gewelddaden" (56019615C)

- Brent Meuleman aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "Het systeem van kosteloze gezondheidszorg en de arbeidsongevallenverzekering bij de politie" (56019616C)

- Matti Vandemaele aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "De terugbetaling van de kosten van agent Vador na een ernstig arbeidsongeval bij de federale politie" (56019670C)

- Catherine Delcourt aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "Het dossier van de agent van de speciale eenheden die zwaargewond raakte in Lodelinsart" (56019742C)

- Arthur Orlans aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "De medische gevolgen van ongevallen bij politie- en ordediensten" (56019751C)

- Greet Daems aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "De arbeidsongevallen bij de politie" (56019785C)

- Maaïke De Vreese aan Bernard Quintin (Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris) over "De nazorg en financiële ondersteuning van politiemensen die tijdens hun dienst gewond raken" (56019786C)

01 Débat d'actualité sur les policiers grièvement blessés en intervention et interpellations et questions jointes de

- Matti Vandemaele à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "La prise en charge par la police fédérale de son personnel après un accident du travail" (56000310I)

- Ortwin Depoortere à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "La prise en charge des fonctionnaires de police grièvement blessés pendant leur service" (56000311I)

- Matti Vandemaele à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "Le fonctionnement de la Commission de reconnaissance d'actes de violence grave" (56019484C)

- Brent Meuleman à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "Le fonctionnement de la Commission de reconnaissance d'actes de violence grave" (56019615C)

- Brent Meuleman à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "Le système de soins de santé gratuits et l'assurance accidents du travail au sein de la police" (56019616C)

- Matti Vandemaele à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "Le remboursement des frais de l'agent Vador après un grave accident de travail à la police fédérale" (56019670C)

- Catherine Delcourt à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "Le suivi du dossier du policier des unités spéciales grièvement blessé à Lodelinsart" (56019742C)

- Arthur Orlans à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "Les conséquences médicales des accidents au sein des services de police et de maintien de l'ordre" (56019751C)

- Greet Daems à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "Les accidents du travail à la police" (56019785C)

- Maaïke De Vreese à Bernard Quintin (Sécurité et Intérieur, chargé de Beliris) sur "Le suivi et le soutien financier des policiers blessés dans l'exercice de leurs fonctions" (56019786C)

01.01 **Matti Vandemaele** (Ecolo-Groen): Mijnheer de minister, ik ben blij dat ik u hierover kan bevragen. Het heeft de afgelopen weken nogal wat voeten in de aarde gehad om dit geregeld te krijgen, maar ik ben blij dat het nu toch gelukt is.

Ik neem u mee naar 18 maart 2024, toen een interventie van de speciale eenheden in Lodelinsart dramatisch afliep. Inspecteur Jonathan Savel kwam daarbij om het leven en een ander lid van de speciale eenheden, Vador – dat is zijn codenaam – raakte daar verlamd. In *Humo* van 29 september

kunnen we een getuigenis van Vador lezen. Die getuigenis gaat door merg en been. Het is het verhaal van een politieagent die door zijn eigen werkgever, de federale politie, in de steek wordt gelaten. Het is iemand die zijn eigen veiligheid, zijn persoonlijke integriteit, op het spel heeft gezet voor de veiligheid van de inwoners van ons land. Hij krijgt daarvoor stank voor dank van diezelfde federale politie.

Ik ga niet het hele artikel voorlezen, maar de allerlaatste paragraaf, collega's, is echt mindblowing. Daarin staat: "Als ik 's morgens wakker word, voel ik me leeg. Ik weet niet waar ik nog voor moet leven. Ik heb aan euthanasie gedacht, ik had zelfs al een datum, maar ik ben 36, ik klamp mij vast aan elke strohalm. Misschien vinden ze wel een middel dat mijn pijn kan verlichten. Misschien gebeurt er iets waardoor mijn leven minder zwaar wordt. Nu zou ik vooral willen dat ze bij de federale politie goed nadenken over de manier waarop ze hun slachtoffers behandelen". Ik vind dat echt mindblowing.

Het is niet het eerste verhaal van die strekking dat we te horen krijgen bij de federale politie. Het is niet de eerste keer dat we horen dat de federale politie mensen na een arbeidsongeval in de steek laat. Het verhaal van Vador staat niet op zich.

Ik heb de afgelopen weken met tientallen politiemensen, dokters en slachtoffers gesproken om dit verhaal verder te onderbouwen. Ik ga geen details geven, want het mag niet over de persoonlijke levenssfeer gaan. Ik zal dat dus niet doen, we kunnen er later gerust op terugkomen, maar ik kan wel zeggen dat de verhalen van de mensen met wie ik gesproken heb mij met verstomming slaan. Telkens weer horen we hetzelfde verhaal: we worden in de steek gelaten door onze eigen werkgever, door onze eigen overheid. We hebben ons leven op het spel gezet. Het loopt verkeerd en er wordt gezegd: trek uw plan.

Als ik dan toch even het verhaal van Vador erbij neem, is het eigenlijk heel eenvoudig. Vador krijgt van het hoofd van de medische dienst goedkeuring voor de aanpassing van zijn woning. Die goedkeuring werd in juli 2025, een dag voor het aanvangen van de werken, nietig verklaard omdat er geen budget was. Het hoofd van de personeelsdienst van de politie zei plots dat er geen budget was.

Deblaere zei dat het budget boven de menselijkheid gaat, boven de garantie die we onze agenten geven om er ook voor hen te zijn als het fout gaat. Later in het verhaal zal blijken dat er natuurlijk een conflict is tussen directeur Deblaere aan de ene kant en dokter Wynsberghe aan de andere kant. Vador en vele anderen zijn het slachtoffer van dat conflict.

Op een bepaald moment zegt Deblaere dat er een normale procedure, een normale gang van zaken is, maar dat die wordt aangepast. Plots wordt de commissie voor de erkenning van zware gewelddaden geactiveerd. De commissie werd in 2019 opgericht en is volgens mijn informatie voor de case-Vador nooit samengekomen. U kunt straks misschien uitleggen of dat wel zo is. Plots moet die commissie dus samenkomen. Er zijn geen procedures, er zijn geen werkafspraken en er wordt geweldig geïmproviseerd. Die commissie brengt in verschillende rondes adviezen uit. De woning wordt ook nog eens door de commissie bezocht. In elke ronde gaat er een stuk van het budget af. Telkens is er minder budget om de noden van de heer Vador op te vangen.

Wat heeft die commissie dus gedaan? Ze heeft eigenlijk gedaan wat dokter Wynsberghe heeft geweigerd, namelijk afbreuk doen aan de maximale ondersteuning die we onze agenten hebben beloofd. U hoort het goed: budget gaat boven menselijkheid, niet alleen bij de federale politie, maar ook bij die commissie voor zware gewelddaden.

Ten langen leste komt die man ten einde raad bij u aankloppen. Er is een ontmoeting op uw kabinet. Vador zelf is niet aanwezig, wel zijn raadsman en twee van uw medewerkers. Na dat overleg sturen die medewerkers geweldig ongelukkig een e-mail. Ze denken dat ze die naar elkaar sturen, maar de raadsman van de heer Vador leest mee.

Ik zal het u voorlezen. Die e-mail wordt op 5 september 2025 om 17.27 uur verstuurd. Ik zal het in het Nederlands doen, maar het origineel is in het Frans: "Het lijkt me dan ook absoluut noodzakelijk dat wij zo snel mogelijk de gedetailleerde kostenraming per post voor alle werkzaamheden, het bestek en de plattegronden ontvangen, zodat wij ons een beeld kunnen vormen van dit project en kunnen bepalen wat er objectief gezien ter discussie kan worden gesteld."

Met alle respect, maar de ambitie van u of uw kabinet is op dat moment dus om kosten objectief ter

discussie te stellen. Uit die mail blijkt niet: we zijn onder de indruk van het verhaal van de heer Vador en we gaan er alles aan doen om die man te helpen. Nee, uit de mail blijkt: we gaan proberen de zaak zoveel mogelijk van ons af te schuiven. Ik heb de mail bij me. Als er discussie over is, kunt u hem gerust lezen, mocht u hem niet meer hebben.

De federale politie laat de man in de steek, de commissie voor zware gewelddaden laat de man in de steek en ook de minister laat de man in de steek. U zult straks misschien zeggen: "Ik heb er alles aan gedaan wat ik kon om de heer Vador te helpen." Met alle respect, maar de mails spreken dat alvast tegen.

Een tweede argument dat u zou kunnen gebruiken, is: "Ja, maar er liep een tuchtonderzoek tegen de heer Wynsberghe." Het tuchtonderzoek is nooit afgerond, want de man is ondertussen met pensioen. Ik heb dat tuchtonderzoek ook bij me. Ik heb het gelezen: het is vederlicht, en het bulkt van de rancune van Deblaere tegen Wynsberghe. Wat blijkt? Dat staat ook letterlijk in dat tuchtonderzoek: de aanleiding voor het tuchtonderzoek is de handtekening van Wynsberghe in het dossier-Vador.

Mijnheer de minister, ik sta hier echt met open mond naar te kijken. Dankzij dat tuchtonderzoek hebt u er samen met Snoeck en Deblaere voor gezorgd dat Wynsberghe geëlimineerd werd. Ik raad u aan – er was deze week een voorstelling van de tv-reeks *Fuck you flik*. Ik ben blij dat ik dat eens mag zeggen in het Parlement. Het is een geweldige tv-reeks over geweld tegen politie. Collega Verlinden was daar, u was daar niet.

In die reeks wordt voortgebouwd, niet op het specifieke verhaal van Vador, maar van soortgelijke verhalen, allemaal van agenten die in de steek gelaten worden door de federale politie en door u. Ik ontwaar daarin een soort systematiek, los van het verhaal van Vador. Steeds vaker laten we onze agenten namelijk aan hun lot over. We storten hen liever in administratieve procedures dan dat we hen helpen. Ze worden tergend vaak gecontroleerd, eerder dan dat we hen helpen. Sommigen moeten ook heel lang wachten voor ze de financiële ondersteuning krijgen waar ze recht op hebben. Dat is allemaal gebeurd na het conflict tussen Wynsberghe en Deblaere.

De vraag is dus: is de DRP een dienst die opkomt voor het personeel of is het een dienst die bedoeld is om de kosten te drukken? Want dat is eigenlijk het enige argument in heel deze zaak, er is geen budget, we kunnen die kosten niet dragen. Hebben wij dan geen contract met onze politiemensen dat we alles wat we kunnen doen ook zullen doen om hen te helpen als het verkeerd loopt?

Ik kan dus niet begrijpen, mijnheer de minister, dat u dat systeem tolereert en ik kan nog minder begrijpen dat u meewerkt aan dat systeem. Onze agenten doen elke dag opnieuw, met gevaar voor hun eigen leven, hun uiterste best. Ze doen fantastisch werk, maar als het verkeerd loopt, moeten ze op ons kunnen rekenen. We moeten hen ondersteunen als het verkeerd loopt.

Mijn vragen zijn dus eenvoudig. Hoe kijkt u naar dat verhaal? Hoeveel budget is er voorzien om dit soort problematieken aan te pakken en is dat toereikend? Hoe zit het met die commissie voor zware gewelddaden? Is die nu actief? Is die plots actief geworden? Wat is er veranderd in het beleid? Welke structurele maatregelen zult u nemen om ervoor te zorgen dat onze agenten wel kunnen rekenen op de federale politie en op de overheid als het verkeerd loopt?

Tot slot, wat zult u doen met het hoofd van de DRP, nu blijkt dat er steeds vaker problemen zijn met het functioneren van die dienst?

01.02 Ortwin Depoortere (VB): Mijnheer Vandemaele, u moet niet doen alsof dat plots uit de lucht komt vallen.

Mijnheer de minister, ik heb u over een soortgelijke zaak enkele maanden geleden, op 14 april om precies te zijn, al ondervraagd. Het ging toen over een agent van de speciale eenheden die in maart 2024 in Lodelinsart werd neergeschoten en levenslang verlamd raakte. Ik vroeg u hoe het mogelijk was dat er zoveel discussie ontstond over de noodzakelijke aanpassing van zijn woning en of daar een budgettaire probleem achter zat.

Eigenlijk was uw toenmalig antwoord duidelijk. U zei dat de federale politie wettelijke zelfverzekeraar is en dat financiële tegemoetkomingen niet afhankelijk zijn van de beschikbare budgettaire ruimte. Er

wordt, zo zei u, beslist op basis van objectieve en wettelijke criteria, met name medische noodzaak, proportionaliteit en de toepasselijke regels. U zei ook dat de meest gevoelige dossiers door een gespecialiseerde commissie multidisciplinair worden beoordeeld. Ik heb toen gerepliceerd, u herinnert zich dat misschien nog, dat uw antwoord mij gedeeltelijk geruststelde. Ik heb ook de hoop uitgesproken dat dergelijke verhalen geen schering en inslag zouden worden.

Mijnheer de minister, uit het verhaal van deze agent, dat vorige week uitgebreid in *Humo* werd beschreven, blijkt dat de medische dienst een project voor de aanpassing van de woning had goedgekeurd. Het ging om een uitzonderlijk groot bedrag, meer dan 1 miljoen euro. Bij dergelijke bedragen moet uiteraard grondig worden nagegaan wat noodzakelijk en redelijk is.

De vraag is – en ik zal het, anders dan collega Vandemaele, niet persoonlijk proberen te maken – wie dat bepaalt en volgens welke procedure dat wordt bepaald. Volgens de betrokkenen werd de goedkeuring van de medische dienst één dag voor de start van de werken nietig verklaard door de personeelsdirectie, omdat de budgettaire goedkeuring ontbrak. Op het eerste gezicht lijkt mij dat toch moeilijk te rijmen met wat u mij enkele maanden geleden vertelde, namelijk dat budgettaire ruimte geen rol speelt. Is budgettaire ruimte in dergelijke dossiers nu wel of geen criterium? Als het geen criterium is, waarom werd in dit dossier dan verwezen naar het ontbreken van een budgettaire goedkeuring?

Er is nog een element. De regelgeving voorziet sinds 2019 in een commissie voor de erkenning van ernstige gewelddaden. Zelfs noodzakelijke aanpassingen aan een woning worden uitdrukkelijk in de regelgeving vermeld. Volgens de gepubliceerde getuigenis was die commissie vóór dit dossier nog nooit samengekomen en moesten de procedures zelfs nog worden uitgewerkt.

Mijnheer de minister, klopt dat? Hoeveel dossiers heeft die commissie sinds haar oprichting behandeld? Als dit inderdaad het eerste dossier sinds 2019 was, hoe verklaart u dan dat een commissie die sinds 2019 bestaat jarenlang blijkbaar nauwelijks of niet operationeel was?

Mijn bezorgdheid gaat verder dan dit ene dossier. Ik ga even verder terug in de tijd. Een agent van de speciale eenheden werd in 2016 in Vorst door een terroristische kogel in het hoofd getroffen. Hij vertelde jaren geleden al publiek hoe hij twee en een half jaar heeft moeten vechten om zijn medische kosten terugbetaald te krijgen. Ik geef toe dat dit een erfenis van uw voorgangers is, de verschillende ministers van Binnenlandse Zaken, van minister Jambon tot minister Verlinden.

In 2023, drie jaar geleden, werd aangekondigd dat binnen de speciale eenheden een systeem voor betere opvolging en ondersteuning van het personeel zou worden uitgewerkt. Wat is daarmee gebeurd, mijnheer de minister? Is dat systeem er daadwerkelijk gekomen? Hoe komt het dat we jaren later opnieuw een zwaargewonde agent van dezelfde speciale eenheden horen vertellen dat hij zich door zijn eigen werkgever in de steek gelaten voelt?

Mijnheer de minister, dit zijn complexe dossiers. Er moeten medische beoordelingen gebeuren, er zijn juridische regels, er moet over overheidsgeld worden gewaakt, zeker als het over dergelijke bedragen gaat, maar er moet toch ergens iemand verantwoordelijk zijn voor het geheel. Het is onbegrijpelijk dat een politieman die tijdens een interventie wordt neergeschoten zelf moet uitzoeken welke arts, welke personeelsdienst, welke commissie of welke administratie uiteindelijk bevoegd is. Politie mensen hebben, wanneer ze zelf het slachtoffer worden, ook recht op ondersteuning en op respect van hun werkgever.

Mijnheer de minister, wie bij de federale politie heeft vandaag eigenlijk de regie over zo'n dossier? Wie begeleidt een zwaargewond personeelslid van het ongeval tot de medische, administratieve en financiële afhandeling?

Ten slotte, in april zei u dat de federale politie zou onderzoeken hoe het terugbetalingsproces kan worden verbeterd en of daarvoor eventueel kan worden samengewerkt met externe instanties en experts. Graag had ik van u vernomen waar dat onderzoek blijft en hoever het daarmee staat.

Wordt daarbij ook onderzocht of uitzonderlijke zware arbeidsongevallen anders kunnen worden verzekerd of gefinancierd, zodat een uitzonderlijk hoge kostprijs nooit een financiële discussie wordt tussen het slachtoffer en zijn werkgever, met name de federale politie, en eigenlijk tussen het slachtoffer en u als bevoegde voogdijminister?

Uiteindelijk is dat voor mij de essentie. Een overheid die van politiemensen verwacht dat zij optreden in soms levensbedreigende situaties, moet hun ook kunnen garanderen dat ze niet alleen op de dag van dergelijke incidenten, maar ook maanden en jaren later op hun werkgever kunnen rekenen.

Ter afronding, u zegt regelmatig dat u de job van politieagent aantrekkelijker wilt maken, het fameuze tweede luik. Daarvoor is ook respect nodig: respect van de burger voor de politie – daar komen we deze week misschien nog op terug – en omgekeerd, maar niet het minst respect van de overheid voor haar eigen politiemensen.

Ik hoop, mijnheer de minister, dat u vandaag hierover aan onze kant staat, dat u inderdaad de kant kiest van de slachtoffers en dat u die waanzinnige bureaucratie een halt toeroept.

01.03 Brent Meuleman (Vooruit): Mijnheer de minister, wie tijdens een politie-interventie zijn gezondheid, zijn leven op het spel zet voor zijn medeburgers en voor de veiligheid van onze samenleving, moet erop kunnen rekenen dat de overheid ook achter hem - of haar - staat wanneer het fout loopt. Niet alleen met woorden, maar ook met een vergoeding voor de medische kosten die moeten worden betaald, of met aanpassingen aan de woning of langdurige zorg, als dat nodig is.

Ik was maandagavond ook aanwezig bij de voorstelling van de nieuwe docureeks *Fuck you flik* van Jan Verheyen. De getuigenissen van de politiemensen kwamen stevig binnen, ze zijn aan mijn ribben blijven kleven. De aard van de geweldfeiten en van de getuigenissen is bijzonder ernstig, maar het traject dat nadien volgt – of net niet volgt –, roept heel veel ernstige vragen op. Ik heb getuigenissen gehoord over een gebrekkige administratieve behandeling van dossiers. Ook het uitblijven van straffen voor daders kwam ter sprake, maar dat is ongetwijfeld voor de commissie voor Justitie. Er werden daarnaast ook vragen gesteld bij de opleiding van politiemensen.

Mijnheer de minister, ik hoorde politiemannen en -vrouwen die met passie en overtuiging in het uniform zijn gestapt, getuigen dat ze er vandaag zeer sterk over nadenken om hun uniform definitief aan de haak te hangen. "Ik ben mijn fierheid kwijt." Dat heb ik verschillende keren gehoord en net op het moment dat we er alles aan zouden moeten doen om een job bij de politie aantrekkelijker te maken.

Er is hier al verwezen naar *Humo*, waar vorige week een voormalig lid van de speciale eenheden getuigde over een interventie in 2024 die zijn leven voorgoed zou veranderen. Hij raakte zwaargewond en is sindsdien verlamd. Zijn getuigenis is bijzonder hard. Niet alleen door wat hem tijdens die interventie is overkomen, maar ook vanwege de administratieve strijd die erop volgde. Hij beschrijft hoe een project voor de aanpassing van zijn woning aanvankelijk werd goedgekeurd, maar vlak voor de start van de werken werd ingetrokken. Hij stelt bovendien dat budgettaire overwegingen daarbij een rol speelden. Hij plaatst ook grote vraagtekens bij de werking van de Commissie voor de erkenning van ernstige gewelddaden.

Mijnheer de minister, een politiemans die tijdens zijn dienst verlamd raakt, zou zijn energie moeten kunnen steken in zijn revalidatie, niet in een jarenlang gevecht met zijn eigen werkgever. Ik begrijp dat u misschien niet in detail op mijn vragen kunt worden, maar ik stel ze toch.

Hebt u de aantijgingen uit de getuigenis laten onderzoeken? Kunt u uitsluiten dat budgettaire argumenten een rol hebben gespeeld bij beslissingen over de noodzakelijke medische ondersteuning en woningaanpassingen?

Hoe kijkt u zelf naar de werking van de Commissie voor de Erkenning van Ernstige Gewelddaden, waarover op zijn zachtst gezegd toch dubieuze getuigenissen naar buiten komen? Bent u ervan overtuigd dat de Commissie voor de Erkenning van Ernstige Gewelddaden in het dossier volgens duidelijke, transparante en medisch onderbouwde criteria heeft gewerkt?

De zaak legt volgens mij ook nog een bredere vraag bloot. Het huidige systeem van kosteloze gezondheidszorg bij de politie vindt zijn oorsprong in het vroegere statuut van de rijkswacht. Tegelijkertijd treedt de federale politie bij arbeidsongevallen zelf op als verzekeraar. De politie organiseert dus zelf een aanzienlijke administratie voor de behandeling en terugbetaling van medische kosten en arbeidsongevallendossiers. We weten ondertussen dat er op dat vlak problemen zijn en dat er een heel grote achterstand is bij de medische dienst. Ook de federale politie zelf erkent dat dossiers

te lang blijven liggen en heeft daarvoor een taskforce opgericht.

Mijn vraag is daarom nog veel fundamenteler. Is het systeem waarmee we politiemensen vandaag beschermen wanneer ze ziek zijn of gewond worden, nog het beste systeem dat we kunnen organiseren? Is die organisatie ooit grondig geëvalueerd op het vlak van kostprijs, efficiëntie, snelheid en kwaliteit van de dienstverlening aan het personeel? Onderzoekt u ook alternatieven, bijvoorbeeld een externe of collectieve verzekering of een hybride systeem, uiteraard zonder ook maar één bestaand recht van het politiepersoneel af te bouwen?

Welke garanties zult u vooral geven dat politiemensen die tijdens hun dienst zwaar gewond worden, niet nog een keer jarenlang terechtkomen in administratieve procedures, betwistingen en onzekerheid? Wie gewond wordt terwijl hij ons beschermt, mag achteraf niet moeten vechten om zelf te kunnen worden beschermd. Wanneer mogen wij van u concrete conclusies en maatregelen verwachten?

01.04 Catherine Delcourt (MR): Je ne savais pas qu'au sein du Parlement on pouvait venir étaler des situations individuelles et les mettre de la sorte à la disposition du public. Cela me met très mal à l'aise.

Par ailleurs, monsieur Vandemaele, je regrette que vous fassiez ainsi vous-même les questions et les réponses à propos d'une situation qui mériterait tout de même plus de retenue.

C'est en mars 2024 que, lors de cette perquisition à Lodelinsart, plusieurs membres des unités spéciales de la police fédérale ont essuyé des tirs. Un agent a perdu la vie et un autre a été grièvement blessé au point d'en rester paralysé. Sous le nom de code "Vador", cet agent a témoigné dans le magazine *Humo* du 29 septembre dernier des difficultés administratives auxquelles il se heurte depuis lors avec la police fédérale, notamment en ce qui concerne l'adaptation de son logement et la prise en charge de ses frais médicaux. Il est évidemment d'une absolue nécessité d'être aux côtés de ceux qui payent de leur vie ou dans leur chair, de manière irréversible, les conséquences d'une opération plus que délicate.

Monsieur le ministre, pourriez-vous retracer les événements qui ont suivi l'accident dont "Vador" a été victime? Comment s'est déroulé le processus d'indemnisation avec les instances concernées de la police fédérale? Quelles ont été les initiatives personnelles que vous et votre cabinet avez prises dans ce dossier qui, je le sais, ne vous a pas laissé indifférent, bien au contraire.

Pourriez-vous également nous dire quel regard vous portez sur la résurgence de cette thématique deux ans après les faits, et dans quelle mesure on peut estimer qu'une certaine confidentialité a été rompue?

01.05 Arthur Orlans (Anders.): Mijnheer de minister, het artikel in *Humo* heeft de meesten in deze commissie en ook ver daarbuiten aangegrepen. Het is jammer genoeg ook geen alleenstaand feit. Er komt nu inderdaad een vierdelige documentairereeks op VRT en daarin zijn er verschillende getuigenissen van politieagenten die tijdens hun dienst gewond zijn geraakt en van politieagenten die zeggen dat ze problemen hebben met de administratieve afhandeling daarvan. Ze moeten facturen voorschieten die te laat worden terugbetaald en dergelijke. De situatie die in *Humo* beschreven wordt, is dus geen alleenstaand geval, maar in het artikel in *Humo* gaat het wel over een zeer uitzonderlijke situatie met een heel grote kostprijs.

Het is echter belangrijk om daar lessen uit te trekken. U schudde daarnet het hoofd toen er kritische vragen werden gesteld, maar ik denk dat het toch wel heel duidelijk is dat er in dit dossier fouten zijn gemaakt. Dat kan toch niet anders? Het kan toch niet de standaardpraktijk zijn dat het hoofd van de medische dienst een offerte goedkeurt en dat een dag voordat de werken starten...

01.06 Minister Bernard Quintin: (...)

01.07 Arthur Orlans (Anders.): U kunt straks antwoorden, mijnheer de minister.

Het kan toch niet de standaardpraktijk zijn dat het hoofd van de medische dienst een offerte goedkeurt en dat een dag voordat de werken starten de betrokkene wordt gebeld om te zeggen dat het niet kan doorgaan? Dat kan toch geen standaardpraktijk zijn? Er moeten dus fouten gemaakt zijn in dat dossier en het is aan u en uw kabinet om te zeggen waar die fouten zijn gemaakt.

Breder heb ik vragen over de procedure. Wat is de rol van die commissie en hoe verhoudt de vraag naar middelen zich tot het recht van een personeelslid dat gewond is geraakt? We kunnen immers veel vragen stellen, maar dat het hier om uitzonderlijke kosten gaat en dat dat de doorslag heeft gegeven in een beslissing, staat volgens mij buiten kijf. Als de aanpassingen aan die woningen 5 euro hadden gekost, dan waren ze natuurlijk goedgekeurd. Het gaat hier dus wel degelijk over budgettaire ruimte en de vraag is dan ook hoeveel middelen we daarvoor voorzien in onze begroting. Als die middelen niet toereikend zijn om de rechten van gewonde politieagenten toe te kennen, wat gebeurt er dan in de feiten?

Ik heb ook een vraag over het feit dat de federale politie haar eigen verzekeraar is. Is dat wenselijk of moet dat worden aangepast, zodat de federale politie ook mee aan de zijde van haar personeelsleden kan staan? Hoeveel onbetaalde facturen zijn er nog en hoe wordt dat opgevolgd?

Tot slot, in het artikel wordt ook verwezen naar het feit dat de persoon in kwestie is doorverwezen naar de overheidsinstelling voor personen met een handicap. Is dat de standaardpraktijk en is het niet veel logischer dat de federale politie, die op dat vlak de werkgever is, die zaken voor die persoon doet in plaats van mensen door te verwijzen naar een andere overheidsinstelling? Dat lijkt mij immers zeer onrespectvol.

01.08 Greet Daems (PVDA-PTB): Mijnheer de minister, ben je dood, dan krijg je een staatsbegrafenis. Als je het overleeft, dan ben je een financieel probleem. Dat zijn de woorden van een agent van de speciale eenheden die werd neergeschoten en sindsdien verlamd is. Hij zegt dat hij na zijn arbeidsongeval niet als slachtoffer wordt behandeld, maar als profiteur, als iemand die de Staat geld kost. Dat is bijzonder hard.

Nog erger is dat het niet over één dossier gaat. Vorige maand bleek dat honderden dossiers van arbeidsongevallen maandenlang bleven liggen en dat sommige agenten zelf duizenden euro's medische kosten moesten voorschieten. De logische vraag is dan wat er fout loopt. Wat zorgt ervoor dat politieagenten niet krijgen waar ze recht op hebben? Wat mij vooral verbaast, is dat u al maanden weet hebt van dit probleem. Op 14 april hebt u hier zelfs verklaard dat iedere politieagent recht heeft op een tijdige en correcte behandeling van zijn dossier. U zei toen letterlijk dat de federale politie onderzoekt hoe het proces van terugbetalingen verder kan worden geoptimaliseerd, onder meer via samenwerking met externe instanties.

We zijn nu bijna zes maanden verder en ik vraag me af wat er concreet uit dat onderzoek is voortgekomen. Zijn er sindsdien al maatregelen genomen? Hoe verklaart u dat we maanden na uw aankondiging nog altijd geconfronteerd worden met zulke grote dossierachterstanden en met agenten die zeggen dat ze door hun eigen werkgever in de steek worden gelaten? In april zei u ook uitdrukkelijk dat de financiële tussenkomsten niet afhangen van de budgettaire ruimte, maar hoe rijmt u dat dan met de getuigenis dat een reeds goedgekeurde woningaanpassing uiteindelijk werd tegengehouden omdat de budgettaire goedkeuring ontbrak? Dat zijn de vragen waar ik mee zit en waarop ik graag een antwoord zou krijgen.

De **voorzitter:** Mevrouw De Vreese laat zich verontschuldigen. Zijn er collega's die bij dit actualiteitsdebat willen aansluiten? *(Nee)*

01.09 Bernard Quintin, ministre: Mesdames et messieurs les députés, les agents de police qui œuvrent au quotidien pour la sécurité de nos concitoyens peuvent compter sur leur employeur, sur leurs dirigeants, à commencer par leur ministre, et sur leurs collègues lorsque les choses tournent mal. Je répondrai en deux temps. Tout d'abord, sur les procédures actuellement en place et les améliorations qui doivent, en effet, y être apportées, je ne le cache pas. Ensuite, le plus discrètement possible, je reviendrai sur le cas particulier évoqué dans la presse et dont on a parlé ici, car il semble être utilisé à titre de vendetta personnelle de l'un ou l'autre contre la hiérarchie de la police. Il me paraît important de pouvoir en parler ici pour remettre les choses en perspective. Il faut assumer, monsieur Vandemaele.

Lorsque nous recevons des signalements indiquant que les membres du personnel ne se sentent pas suffisamment soutenus, nous devons les prendre au sérieux, en analyser les causes et, le cas échéant, apporter les améliorations nécessaires. Les défis au sein du service médical de la police fédérale, tels que la gestion efficace des demandes de remboursement dans le cadre des accidents de travail, sont

connus. En septembre 2025, la police fédérale a demandé l'élaboration d'un plan d'action sur la base d'un audit interne concernant le remboursement des frais à la suite d'un accident de travail. Un suivi de la mise en œuvre de ce plan d'action est réalisé tous les trimestres par la police fédérale.

In augustus 2026 werd besloten om een werkgroep op te richten die bijkomende concrete maatregelen moet nemen betreffende het beheer van de medische diensten, arbeidsongevallen, de terugbetaling van medische kosten buiten arbeidsongevallen, het beheer van de CGPP, enzovoort.

Het meest zichtbare onderdeel daarvan is momenteel de aanstelling van een trio dat instaat voor respectievelijk de medische aspecten, een arts, de monitoring, een niet-arts, en het administratieve beheer van de processen, een niet-arts. Dat moet er onder meer toe bijdragen de behandelingstermijn van terugbetalingsaanvragen in het kader van erkende arbeidsongevallen te verkorten.

De medische dienst streeft ernaar die termijn tegen het einde van het jaar in principe terug te brengen tot één maand wanneer het administratieve dossier volledig is. Vanwege de technische aard en de complexiteit van het dossier kan die termijn eventueel langer zijn.

Is dat genoeg? We zullen zien. Is dat op tijd? Nee. Om duidelijk te zijn: ik zet ook druk op mijn administratie om sneller, verder en strenger te gaan. Dat is voor mij heel belangrijk. Maar, ik heb ook een situatie geërfd.

Les collaborateurs victimes d'un accident de travail grave, et en particulier ceux dont l'accident a été reconnu par la Commission pour la reconnaissance des actes de violence grave (CEEG), comme un acte de violence grave, sont traités en priorité.

Au 1er octobre 2026, 2 846 demandes étaient en attente de traitement. Ces demandes ont été introduites par 922 agents de la police fédérale. Les montants dont le remboursement est demandé sont, par ailleurs, très variables.

Depuis le 22 avril 2019, le statut prévoit la création de cette Commission pour la reconnaissance des actes de violence grave. Vous en avez parlé. Cette commission examine la recevabilité de la demande et le bien-fondé de la reconnaissance en tant qu'acte de violence grave. Une fois la reconnaissance accordée, la Commission évalue la nécessité et le caractère raisonnable des frais présentés. Il s'agit des frais médicaux, des frais de déplacement et d'hébergement de la victime, de son partenaire et des membres de sa famille, ainsi que des frais liés à la réparation et au remplacement de prothèses et d'appareils orthopédiques. Les frais d'adaptation du véhicule et du logement sont assimilés à ces frais. Pour votre bonne information, l'avis de la Commission est prévu à l'article 10.3.6ter, §1 de la PJPol et est également explicitement précisé dans le règlement intérieur de la Commission pour la reconnaissance des actes graves de violence. Concrètement, la victime, comme tout autre partie intéressée, peut soumettre une demande au comité via le service DGR-DRP.

Ce service soumet immédiatement la demande au secrétariat de la Commission, après quoi le Président met la demande à l'ordre du jour de la Commission lors de la réunion suivante, en principe, physiquement, et exceptionnellement, par voie numérique. La Commission décide le jour de son audience et formalise sa décision dans un rapport officiel qui est immédiatement envoyé dans un délai prévu de 48 heures à la victime ou à son avocat, ainsi qu'au service interne de la police fédérale pour exécution. Pour être complet, les réunions de la Commission sont programmées mensuellement, mais la Commission ne se réunit efficacement que lorsqu'une demande doit être traitée.

Een ernstig arbeidsongeval omvat verschillende aspecten: administratieve, medische, psychosociale en financiële. Het spreekt voor zich dat alle aspecten die verband houden met het arbeidsongeval op coherente wijze moeten worden gecoördineerd.

De digitalisering van de terugbetalingen in het kader van arbeidsongevallen is in oktober van start gegaan en de meest complexe dossiers zullen prioritair worden behandeld. Daartoe werden drie bijkomende maatregelen ingevoerd: beter informeren, de richtlijnen verduidelijken en waar nodig evalueren en bijsturen.

De federale politie is, zoals elke werkgever, wettelijk verplicht om de kosten te vergoeden die door een arbeidsongeval worden veroorzaakt. Het is de hoofddarts van de medische dienst die het causaal verband vaststelt tussen de kosten en de medische letsels. Wanneer het ongeval als een ernstige

gewelddaad wordt erkend, beoordeelt de commissie voor de erkenning van ernstige gewelddaden de noodzaak en het redelijk karakter van de kosten. Op basis van die beslissingen worden de nodige maatregelen genomen om de personeelsleden te vergoeden.

Het huishoudelijk reglement van de commissie voor de erkenning van ernstige gewelddaden is sinds eind 2025 van kracht en bepaalt dat de medische dienst de werkzaamheden van de commissie ondersteunt. De commissie, die in 2019 werd opgericht, komt op regelmatige basis bijeen binnen het kader dat bij koninklijk besluit is vastgesteld.

La composition de la Commission garantit son indépendance et son expertise. Le cas échéant, et dans la mesure où cela s'avère nécessaire, elle peut solliciter des rapports complémentaires auprès d'experts afin d'évaluer le caractère raisonnable et la nécessité des frais. En cas d'incident grave, plusieurs services se tiennent prêts à apporter un soutien aux victimes mais aussi à leurs collègues et à leurs proches, conformément à la circulaire GPI 100.

Au sein de chaque service des ressources humaines de la police intégrée, une personne de contact est chargée de l'accompagnement et du soutien d'un collègue touché. Par ailleurs, l'équipe de gestion du stress de la police fédérale est chargée de l'intervention de crise après des faits, et assure également un accompagnement psychologique et un suivi des collègues concernés, s'ils le souhaitent.

Er kan eveneens een beroep worden gedaan op de vzw SSD-GPI, de sociale dienst van de politie, voor de begeleiding van de familie van het slachtoffer. Die biedt administratieve, financiële en psychologische ondersteuning.

Daarnaast voorziet de federale politie voor haar personeelsleden in bijkomende ondersteuning, door een maatschappelijk assistent ter beschikking te stellen naar aanleiding van ernstige arbeidsongevallen.

De adviserende artsen van de medische dienst staan in voor de medische opvolging van slachtoffers van arbeidsongevallen in het kader van de algemene opvolging van het ziekteverzuim binnen de politiediensten. Ze fungeren eveneens als aanspreekpunt voor politiemensen die met medische problemen worden geconfronteerd.

Ten slotte voorziet GPI 100 in kosteloze rechtsbijstand waarop het betrokken personeelslid een beroep kan doen.

De speciale eenheden, DSU, namen deel aan het PTSS-programma, dus het programma met betrekking tot posttraumatische stressstoornis, dat tot doel heeft om politiemensen bewust te maken van trauma binnen de politie. In mei 2025 leidde het stressteam binnen de DSU een aantal personeelsleden op, zodat ze hun collega's bij ernstige gebeurtenissen kunnen begeleiden en indien nodig kunnen doorverwijzen naar gespecialiseerde diensten. In de praktijk blijkt echter dat er nog ruimte voor verbetering is op het vlak van coördinatie, toegankelijkheid en continuïteit van die diensten.

Momenteel wordt niet overwogen om een specifiek financierings- of verzekeringsmechanisme in te voeren voor uitzonderlijk ernstige arbeidsongevallen.

De organisatie van de kosteloze medische zorg voor operationele politiemensen wordt momenteel niet ter discussie gesteld. Voor CALog-personeelsleden voorziet het statuut in een hospitalisatieverzekering.

De interne audit over de terugbetaling van kosten bij erkende arbeidsongevallen adviseert om een mogelijke externalisering van het proces te onderzoeken. Na die analyse heeft de federale politie beslist om de arbeidsongevallenverzekering niet uit te besteden.

La police fédérale souhaite faire évoluer le service médical vers un service performant. Comme précisé plus haut, un plan d'action et un groupe de travail ont été mis en place pour favoriser la numérisation, l'accélération des délais de traitement et une meilleure communication.

Eu égard à vos questions relatives au budget consacré aux accidents de travail, lors de l'élaboration du budget, la police fédérale prévoit une enveloppe budgétaire pour le remboursement des frais liés

aux accidents de travail reconnus. Ce budget fait l'objet d'un suivi continu en fonction des dépenses et est réajusté, si nécessaire, sur la base du principe que l'État est son propre assureur. Pour être très clair, il n'est donc ici pas question de disponibilité budgétaire – je l'ai dit et je le répète. Je donnerai également lecture de l'e-mail. En effet, quand on lit un e-mail, il faut le lire en entier, monsieur Vandemaele, et pas seulement ce qui vous convient.

À propos du collaborateur Vador auquel je suis bien obligé de faire référence puisque vous me posez des questions à ce sujet, sur la base des éléments qui sont en ma possession, je vous confirme que la Commission a procédé à son évaluation dans le respect du cadre réglementaire applicable et dans un souci sincère de répondre aux besoins de la victime.

Le processus de remboursement des frais liés à cet acte de violence s'est déroulé conformément aux directives habituelles. Je pourrais vous dresser la liste détaillée des montants remboursés, mais je ne veux pas vous empêcher d'assister à la Conférence des présidents, monsieur Vandemaele. Plus d'un million d'euros ont été remboursés, euro par euro, comme il se devait. Je ne peux, dès lors, accepter que l'on prétende le contraire, parce que c'est juste faux! Je pense que, même dans cette enceinte, nous nous devons de dire la vérité.

Je regrette comme vous qu'une décision ait été annoncée et certifiée à Vador en dehors de la procédure prévue. C'est une erreur, et une faute! C'est une faute professionnelle!

Dat schikt u waarschijnlijk niet, mijnheer Vandemaele. Er bestaan procedures en zelfs een arts moet de procedure volgen. Niet-naleving van de procedures kan tot een tuchtsanctie leiden.

Parce qu'il a induit de la confusion dans un dossier d'une grande délicatesse. Il y a lui-même importé des problèmes qu'il pouvait rencontrer par ailleurs au sein de la police.

Wat hij heeft gedaan, is een schande. Hij heeft zijn eigen vendetta ook. Ja, mijnheer Vandemaele, lach gerust.

Je vous confirme que les services de la police fédérale ont identifié les points d'amélioration nécessaires afin de s'assurer que ce type de fautes ne se reproduise plus. Pour votre parfaite information, mon cabinet a reçu M. Vador et ses avocats afin de leur expliquer la procédure à suivre pour obtenir, dans les meilleurs délais, une indemnisation conforme aux critères légaux. J'ai répété, chaque fois que ce dossier m'a été soumis, que je souhaitais que cet agent soit indemnisé à juste titre et dans les plus brefs délais, dans le strict respect de la procédure précédemment évoquée.

Daar heb ik mee gewerkt, mijnheer Vandemaele.

D'autres réunions et contacts ont ensuite eu lieu avec mes collaborateurs afin de garantir un suivi rigoureux de ce dossier jusqu'à son aboutissement. Vador a finalement reçu un dédommagement conséquent, certes, mais à la hauteur des préjudices qu'il a subis. Cela témoigne de mon engagement ainsi que de celui de la police fédérale à le soutenir à la mesure de l'épreuve qu'il traverse.

Ik wens ook te benadrukken dat de federale politie in contact met de politiemann blijft. Als hij de wens uit om opnieuw in de dienst te worden geïntegreerd, zal men samen met hem een concrete piste bekijken.

Je regrette néanmoins que cette histoire soit parue dans la presse, malgré un engagement de confidentialité, mais je suppose que la pression fut telle qu'il n'était pas possible de faire autrement.

Je répète ici que, dans le cas évoqué, le médecin-chef n'a pas respecté la procédure applicable en la matière. Il a simplement approuvé le montant réclamé, sans un devis détaillé par l'entrepreneur, sans se rendre sur place avec la commission médicale et sans avis de l'Inspecteur des finances sur la base des critères légaux, à savoir le caractère raisonnable et nécessaire de l'indemnisation.

À ce sujet, je vous relis le courriel en français, langue originale dans laquelle il a été rédigé: "Il me semble donc indispensable que l'on se fasse communiquer en urgence le devis estimatif, poste par poste, pour l'ensemble des travaux ainsi que le cahier des charges et les plans afin de se faire une idée précise de ce projet et de ce qui peut être objectivement remis en question." Cela signifie que nous ne

disposions ni du devis estimatif poste par poste, ni du cahier des charges, ni des plans. Je vous concède, monsieur Vandemaele, que "remis en question" est une formulation que je n'aurais probablement pas écrite moi-même.

Sans entrer dans tous les détails, il a en effet été décidé que le poste relatif aux panneaux solaires n'était pas forcément un élément qui devait être repris. Voilà, monsieur Vandemaele, je peux vous faire ici la liste de tous les frais médicaux. Quand vous dites que cette personne n'a pas été accompagnée, j'ai ici deux pages de contacts qui ont été pris physiquement avec elle. Les choses se sont-elles passées parfaitement? Non. C'est pour cela qu'il faut les améliorer. C'est pour cela que je mets aussi mon poids dans la balance, afin que l'on s'améliore, que l'on réduise les délais et que l'on prenne pleinement les choses en compte. Mais de là à dire que rien n'a été fait, *dat is niet waar*.

Dat is gewoon niet waar. U zegt dat ik heb bijgedragen aan die ramp.

Vous restez responsable de vos propos. Je reste responsable des miens, et je vous laisse à votre vendetta, dont il me semble qu'elle vous aveugle parfois.

Je reviens sur le médecin-chef. Au vu de ces faits et d'autres antécédents, en concertation avec la police fédérale, une procédure disciplinaire a été initiée à l'encontre de cette personne, avec comme proposition une démission d'office. Ce médecin a attaqué la décision au conseil de discipline, qui a été saisi du dossier. Après la séance d'introduction, l'affaire a été mise en continuation à une date postérieure à sa date de pension légale, le 1er mai 2026.

Le conseil de discipline, lors de la seconde séance où le dossier devait être traité, a dû constater, en raison du fait que ce médecin était pensionné, qu'il ne faisait plus partie de l'organisation, et donc que le dossier ne devait plus être traité. Croyez bien que je le regrette. J'aurais signé la démission d'office sans problème.

Ik wil nog meegeven dat de DSU een cruciale dienst bij de federale politie is. Deze regering geeft onze speciale eenheden de middelen die ze nodig hebben om hun opdrachten uit te voeren. Wij investeren meer dan 50 miljoen euro in de vrouwen en mannen van de DSU, in extra personeel en aanwezigheid op het terrein, in gespecialiseerd materieel en versterkte opleidingen. Onze politiemensen, die elke dag risico's voor onze veiligheid nemen, kunnen zoals altijd op mijn volle steun rekenen.

C'est ce que je fais quand je vais sur le terrain, singulièrement à la DSU. J'y étais encore le week-end dernier, pour leur journée de contact pour le recrutement. Je leur montre tout le soutien que je peux, et c'est un soutien de sueur plutôt que de quelques gouttes de salive. Ils méritent, tout comme l'ensemble des policières et des policiers blessés dans le cadre de leur fonction, un soutien financier rapide et à la hauteur de leur service à la société.

Malgré tout, je continuerai à le faire. Je vous remercie. *Ik dank u.*

01.10 Matti Vandemaele (Ecolo-Groen): Mijnheer de minister, ik begrijp niet waarom u twee weken hebt geprobeerd om niet te antwoorden, als dit uw antwoord is. Mevrouw Delcourt, het is inderdaad een persoonlijk verhaal, maar mensen gooien dat verhaal op straat, omdat men in de organisatie intern geen enkele ruimte meer ziet om het gesprek aan te gaan. Dit is niet alleen het verhaal van Vador. Ook in *Fuck you*, *flik* gaat het allemaal om mensen die binnen het systeem ten einde raad zijn.

Mijnheer de minister, u zegt op een bepaald moment dat het gaat over een vendetta tegen de politietop. Sorry, maar wij hebben hier CORESPO-corruptie naar boven gespit. Wij hebben het CORESPO-rapport *Respect* naar boven gespit. Wij hebben de toestanden bij i-Police naar boven gespit. De banden tussen de vzw Cavalerie, Pius X en Marine Le Pen hebben wij boven gespit. U kunt nu wel zeggen dat ik een vendetta tegen de federale politie aan het voeren ben, maar dit zijn allemaal zaken die vanuit de federale politie komen. U kiest ervoor om schouder aan schouder te blijven staan met de top van de federale politie, maar ik krijg al die informatie van politiemensen die gedegouteerd zijn over de interne manier van werken. U kiest ervoor om aan de kant van de foefelaars te gaan staan. Dat mag, dat is uw goed recht als minister, maar u mag dan niet kwaad zijn dat wij als parlementsleden ons werk doen.

Ja, ik heb over dit dossier honderden pagina's aan documenten. Ik heb met tientallen mensen gesproken. U zegt dat het geen budgettaire kwestie is, maar er zijn tientallen interne documenten - ik

hoop dat u die ook hebt - waarin heel duidelijk staat dat het wel een budgettaire kwestie is. Sorry, mijnheer de minister, het is gewoon niet waar wat u hier zegt. Uw antwoord is een slag in het gezicht van de slachtoffers. U trapt hier gewoon naar de politie. U probeert er zich vanaf te maken met wat algemene antwoorden over wat men gaat doen, maar wat gaat u concreet doen om ervoor te zorgen dat de federale politie opnieuw achter haar eigen mensen gaat staan? Dat zegt u gewoon niet.

Ik kan alleen vaststellen dat de slachtoffers worden gereduceerd tot een kostenpost, tot een dossiernummer en dat ze, omdat ze niet anders kunnen en intern geen gehoor vinden, in de pers moeten gaan klagen. Het is het verhaal van Vador, maar er zullen de komende weken nog een aantal van die verhalen komen. Zijn dat dan allemaal mensen die een vendetta tegen de federale politie aan het voeren zijn? Eerlijk gezegd, ik denk het echt niet. U zegt het nu weer: u bent een vendetta tegen de federale politie aan het voeren. Ik kom gewoon op tegen zaken die volgens mij niet kunnen.

Vindt u het niet terecht dat we i-Police en de honderden miljoenen euro's die zijn weggesmeten hier aangekaart hebben? Vindt u het niet correct dat ik als parlements lid het corruptieonderzoek, waarbij de politietop alles heeft gedaan om dat in de doofpot te steken, hier op tafel heb gesmeten? U moet het maar zeggen. Met alle respect, mijnheer de minister, maar het is onze rol als parlements lid om dergelijke zaken uit te spitten en te werken aan verbetering. Die verbetering is nodig voor de burger, die vertrouwen in de politie moet kunnen hebben. Het is ook belangrijk voor de politiemensen, de gewone politiemans die vertrouwen in de politietop moet kunnen hebben.

Ik val steil achterover van uw antwoord. U gaat gewoon pal naast de mensen staan die er alles aan doen om dit in de doofpot te steken, die er alles aan doen om hun eigen mensen niet te helpen. Daarom vraag ik u met aandrang: herbekijk het dossier van Vador en zorg ervoor dat de interne procedures wel goed werken.

U zegt hier dat de commissie sinds 2025 plots werkt. Eigenlijk zegt u dus dat alle arbeidsongevallen die voor 2025 zijn afgehandeld niet reglementair zijn behandeld, want toen was die commissie gewoon niet actief. Men heeft dus tot aan het dossier-Vador de werkwijze van dokter Wynsberghe getolereerd en goedgekeurd. Ook dat is gedocumenteerd. Men wist dus dat dat de werkwijze was. Die werkwijze werd altijd gehanteerd. In één dossier zegt men plots dat dat de verkeerde werkwijze is. Plots,. Dat wordt dan gebruikt voor een tuchtdossier. Ik vind dat gewoon niet ernstig.

Daarom, mijnheer de minister, vraag ik echt: ga aan de kant staan van de gewone politiemensen, die elke dag opnieuw hun stinkende best doen en hun eigen veiligheid en integriteit riskeren. Ga niet aan de kant staan van de politietop, die u aan het belazeren is, dossier na dossier, of het nu over corruptie gaat of over i-Police. In al die dossiers wordt u gewoon belazerd door die mensen. Ik hoop dus echt dat u inziet dat daar een probleem is en dat u ingrijpt. Probeer niet iedere keer weer met dat soort *wishy-washy* antwoordjes weg te komen en weg te kijken van kritiek die volgens mij zeer terecht is.

01.11 | Ortwin Depoortere (VB): Mijnheer de minister, ik zal het proberen mijn repliek wat minder emotioneel te brengen.

Ook zal ik het minder particulier brengen dan collega Vandemaele, hoewel elk dossier uiteraard een zeer menselijk verhaal is. Daar ben ik het mee eens.

Ik ben het ook eens met de heer Vandemaele als hij wijst op de rol van het Parlement. Het is inderdaad onze taak om u daarover te ondervragen. Het is uiteraard ook uw recht om daar naar goedgevoelen om te antwoorden.

Ik heb verwezen naar mijn vraag van 16 april van dit jaar, die over dezelfde problematiek ging. Ik hoor vandaag min of meer hetzelfde verhaal, hetzelfde antwoord. Er is budgettaire ruimte, er is een enveloppe, men kan uitbetalen wat men moet uitbetalen.

Wat mij echter een klein beetje stoort, is dat u zelfs in uw antwoord verwijst naar al die verschillende instanties binnen de federale politie, die in mijn ogen - als ik goed luister naar de verhalen - naast elkaar aan het werken zijn. Op den duur ziet men door het bos de bomen niet meer.

U verwijst naar een stressteam, dat op zijn beurt doorverwijst naar andere instanties. U verwijst naar de sociale dienst CPI, u verwijst naar adviserend artsen. U verwijst naar de commissie voor de erkenning van ernstige misdaden. Er is ook nog een eigen medische dienst, een personeelsdirectie

en de dienst HR. Daarin moet klaarheid worden geschapen. Ik denk dat daar wel een rol ligt voor u en voor de commissaris-generaal van de federale politie, van wie ik weet dat hij bezig is met de herstructurering van de federale politie. Ik hoop dat hij al die elementen ook meeneemt.

Want waar komt het eigenlijk op neer? Ik verwijs inderdaad naar wat de collega's al hebben gezegd. Ik dacht dat we een soort verbod hadden gekregen om daarover te spreken. Maar bij dezen: er komt inderdaad een tv-reeks, *Fuck you Flik*, door Jan Verheyen op de VRT. Het mag namelijk ook wel eens gaan over geweld tegen de politie. Ik ben blij dat sommige linkse partijen dat nu ook hebben ontdekt. Meestal spreken ze immers enkel over geweld door de politie, maar ik ben blij dat we dat nu een keer onder de aandacht kunnen brengen.

Er is inderdaad een dubbele rol. Enerzijds is er de rol van het Parlement. Ik zal daar zelf ook op toezien, want we moeten dit onder de aandacht brengen. Ik zal ervoor zorgen dat dat ook in deze commissie onder de aandacht wordt gebracht. Er is echter ook een rol voor u, die bevraagd wordt via de interpellaties en de vragen die we vandaag aan u stellen. Als u stelt dat er nog een en ander voor verbetering vatbaar is, dan is dat wel zeer eufemistisch, mijnheer de minister. U gaf hetzelfde antwoord als in april en we zijn nu een half jaar verder. Ik hoop dat we niet moeten wachten tot het einde van de legislatuur om dan dezelfde vragen te moeten stellen en het antwoord te krijgen dat er nog een en ander voor verbetering vatbaar is.

Het is daarom dat ik de urgentie wil benadrukken in heel deze problematiek. We moeten niet wachten tot er zich nog eens zo'n incident voordoet. We moeten niet wachten tot er opnieuw een dossier naar boven komt. We moeten nu handelen. Het heeft lang genoeg geduurd. Zoals ik ook al in mijn vraag heb gezegd, is dit een problematiek die u hebt geërfd van uw voorgangers, maar u moet er wel mee aan de slag gaan en ik hoop dat de commissaris-generaal dat ook doet. Ik kijk dan ook vol verwachting uit naar de presentatie die hij ons hopelijk dit jaar nog zal brengen.

Desalniettemin heb ik een motie van aanbeveling ingediend om die urgentie nog eens te benadrukken en wil ik nogmaals duidelijk stipuleren dat de beschikbare budgettaire ruimte geen criterium mag zijn en dat de bevoegdheidsverdeling tussen medische dienst, personeelsdirectie en andere beter moet worden georganiseerd. Het zou beter zijn om één aangewezen instantie daarvoor te laten instaan.

Ik wil dat de commissie voor de erkenning van ernstige gewelddaden transparanter is en dus beter communiceert, ook ten aanzien van het Parlement. Ik wil dat het systeem van opvolging en ondersteuning van personeelsleden van de speciale eenheden, dat blijkbaar gebeurt via nog een andere instantie, ook operationeel zou worden en ik wil daarover ook feedback krijgen.

Mijnheer de minister, ik heb begrepen dat u niet staat te springen om extern te gaan bij de verzekering. Daar zou een analyse over gemaakt zijn. Ik laat dat in het midden, maar ik wil wat dat betreft toch wat transparantie en ik wil de analyse daarvan van de federale politie in handen krijgen. Dat is in een notendop wat in mijn motie staat, die ik bij dezen aan het secretariaat overhandig. Ik zie dat de heer Vandemaele een zelfde motie indient.

01.12 Brent Meuleman (Vooruit): Mijnheer de minister, voor mij blijft na uw antwoord vooral één zaak overeind: wie zijn gezondheid of zelfs zijn leven op het spel zet om de samenleving te beschermen, moet erop kunnen rekenen dat de overheid er ook staat wanneer het fout gaat. De getuigenissen die we vandaag horen, tonen dat dat soms niet zo wordt ervaren. Soms moeten politiemensen na ernstig geweld niet alleen met hun fysieke en mentale letsels omgaan, maar ook met lange procedures, administratieve onzekerheid en discussies over medische kosten.

Dat is niet alleen menselijk bijzonder pijnlijk, het tast ook het vertrouwen in de werkgever aan en uiteindelijk de aantrekkelijkheid van het beroep. Men kan politiemensen niet vragen om elke dag alles te geven en hun vervolgens het gevoel geven dat ze er alleen voor staan wanneer het fout loopt. Daarom moeten we volgens mij ook durven kijken naar het systeem zelf. Kan het sneller, kan het eenvoudiger, kan het beter? Wie gewond raakt terwijl hij ons beschermt, mag achteraf niet nog eens moeten vechten om zelf beschermd te worden.

01.13 Catherine Delcourt (MR): Monsieur le président, chacun son style. Je me demande toujours s'il est nécessaire de crier de la sorte lorsqu'on exerce son droit de réplique, même sur un ministre. Je dois avouer que cela me perturbe quelque peu. Merci monsieur le ministre pour vos réponses. Ceci

démontre votre côté très volontariste et respectueux dans ce dossier, respectueux de la loi, respectueux des procédures, mais surtout respectueux des victimes. Vous l'avez dit, certains points restent à améliorer, et c'est tout à fait honnête de votre part de le reconnaître. Le processus est en cours et vous le suivez de près.

Je continue à regretter profondément la manière dont ce dossier a été monté en épingle. Je m'interroge sur l'origine de certaines informations et sur les intentions spécifiques qui ont accompagné leur diffusion. Au final, on a préféré instrumentaliser cette situation et en faire un objet de polémique alors qu'il s'agit avant tout d'un drame humain. On parle d'un policier qui a risqué sa vie pour protéger celle des autres et qui porte aujourd'hui pour le reste de son existence les conséquences de son engagement. Cette surenchère vous a contraint à réagir publiquement sur un dossier qui aurait dû être traité avec discrétion et dignité, dans l'intérêt premier de l'agent et de sa famille. J'ai donc déposé une motion pure et simple.

01.14 Arthur Orlans (Anders.): Mijnheer de minister, ik kijk uit naar de verdere debatten en de zaken die daaruit zullen voortkomen, maar ik denk ook dat we het over die specifieke situatie moeten hebben, zij het inderdaad in algemene termen.

Ik repliceer iets rustiger dan collega Vandemaele, maar het eerlijk gezegd te gemakkelijk, als ik vraag welke fouten er in dit dossier zijn gemaakt, om gewoon naar één arts aan het hoofd van de medische dienst te verwijzen. De fout die die man misschien heeft gemaakt, is dat hij een offerte heeft goedgekeurd die niet goedgekeurd mocht worden. Als dat het geval is, want de procedure is mij in alle eerlijkheid nog altijd niet duidelijk, dus als hij iets heeft goedgekeurd wat hij niet mocht goedkeuren, dan is dat op zich een fout. Dat wil echter niet zeggen dat het hele andere proces goed zit. De heer Vador, over wie het in het artikel gaat, is in maart 2024 neergeschoten. Dat de werken een dag voordat ze zouden aanvangen worden teruggedraaid omdat het hoofd van de medische dienst iets heeft goedgekeurd, dateert van juli 2025. In juli 2025 heeft het hoofd van de medische dienst misschien een fout gemaakt tegen de procedure, zoals u zegt, maar daartussen zit wel anderhalf jaar. Het heeft dus anderhalf jaar geduurd voordat er iets moest worden goedgekeurd, en dat is dan nog niet eens op een juiste manier gebeurd. Het proces voor iemand die ons beschermt en die vraagt welke kosten van werken aan zijn huis kunnen worden vergoed, duurt dus meer dan anderhalf jaar. Vervolgens krijgt hij die duidelijkheid, maar blijkt die procedureel niet correct tot stand te zijn gekomen.

Het probleem is dus niet alleen de goedkeuring door die ene arts. Het probleem is dat het hele proces meer dan anderhalf jaar duurt. Daar hebt u, in alle eerlijkheid, nog niet echt een antwoord op gegeven en dat vind ik ook wel een beetje lastig..

01.15 Greet Daems (PVDA-PTB): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

U bent ingegaan op het voorbeeld van de agent in *Humo*. Ik dank u daarvoor. Het schrijnende verhaal van die agent is op zich niet de reden waarom we hier zitten. De reden is wel dat er behalve die agent nog vele anderen zijn die zich in gelijkaardige situaties bevinden.

Politiemensen krijgen te maken met gevaarlijke situaties. Dat hoort bij hun job. Meestal loopt dat goed af, maar soms worden agenten ook slachtoffer van geweld, zelfs van ernstig geweld, zoals agent Vador. Dat is verschrikkelijk. Dat verwoest levens. Alsof dat niet erg genoeg is, worden ze daarnaast slachtoffer van verwaarlozing door de diensten die voor hen zouden moeten zorgen. Eigenlijk zijn zij twee keer slachtoffer.

Ik vind het echt onaanvaardbaar dat agenten die gewond zijn of getekend voor het leven, vervolgens moeten strijden om te krijgen waar ze recht op hebben. Het gaat om een tegemoetkoming in hun kosten. Dat zoveel dossiers een achterstand hebben, vind ik een falen van het ziekteverzekeringssysteem voor politieagenten.

U bent verantwoordelijk om dat probleem op te lossen, dus los het op.

01.16 Xavier Dubois (Les Engagés): Merci, monsieur le président. Je n'avais pas prévu d'intervenir, parce que ce sont des dossiers particuliers, dont on ne maîtrise pas tous les éléments. Le ministre est revenu sur l'approche globale qui est mise en œuvre, avec une série de procédures qui sont bien présentes. Oui, il y a sans doute des choses à améliorer, mais je pense que le ministre y travaille.

Je souhaite intervenir à propos de l'attitude du collègue Vandemaele. Effectivement, on doit se fâcher et s'insurger lorsque c'est nécessaire, mais on doit le faire avec respect. Crier comme cela, ce n'est pas respectueux. Et cela ne sert pas du tout la cause qu'il souhaite porter. Je l'invite à être beaucoup plus respectueux la prochaine fois qu'il souhaite se fâcher. Je remercie le ministre qui est resté calme, malgré ces attaques, et je trouve que, dans de tels cas, il serait intéressant que le ministre puisse répliquer. Je sais que la procédure ne le permet pas, mais c'est dommage.

Sur le fond, une série de choses peuvent effectivement être améliorées. Concernant le manque de moyens budgétaires, si j'ai bien compris, dans le cas de M. Vador, celui-ci a été indemnisé à hauteur de plusieurs milliers d'euros. Donc, il y a quand même eu une intervention. Dire qu'il n'y a pas de budget disponible est un peu facile, quand on voit les faits.

Pour terminer, il n'a pas été répondu à une question du collègue Orlans, qui mériterait d'être approfondie, à savoir celle de l'opportunité du fait que la police reste son propre assureur dans cette thématique. Est-ce toujours d'actualité? Il s'agit certainement de quelque chose de complexe à évaluer, et les impacts budgétaires ne sont pas neutres, mais je pense que cela mériterait un débat ultérieur.

Moties Motions

De voorzitter:

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion, les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Ortwin Depoortere en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Ortwin Depoorter en Matti Vandermaele

en het antwoord van de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris,

- overwegende dat een agent van de speciale eenheden in maart 2024 tijdens de interventie in Lodelinsart werd neergeschoten en levenslang verlamd raakte, en dat de medische dienst een project voor de noodzakelijke aanpassing van zijn woning had goedgekeurd;

- overwegende dat volgens de betrokkenen die goedkeuring één dag voor de start van de werken nietig werd verklaard vanuit de personeelsdirectie omdat de budgettaire goedkeuring ontbrak;

- overwegende dat de regelgeving sinds 2019 voorziet in een Commissie voor de erkenning van ernstige gewelddaden, en dat zelfs noodzakelijke aanpassingen aan een woning uitdrukkelijk in die regelgeving worden vermeld;

- overwegende dat in 2023 werd aangekondigd dat binnen de speciale eenheden een systeem voor betere opvolging en ondersteuning van het personeel zou worden uitgewerkt;

- overwegende dat een politieambtenaar die tijdens de uitoefening van zijn functie zwaargewond raakt, niet zelf moet uitzoeken welke arts, personeelsdienst, commissie of administratie uiteindelijk bevoegd is, en dat de overheid die van politiemensen verwacht dat zij optreden in levensbedreigende situaties, hun ook moet garanderen dat zij maanden en jaren later op hun werkgever kunnen rekenen;

beveelt de regering aan

- onverwijld te bevestigen dat de beschikbare budgettaire ruimte geen criterium is voor de tussenkomst van de federale politie als wettelijke zelfverzekeraar bij arbeidsongevallen, en in het dossier van de in Lodelinsart gewonde agent de procedure op basis van de reeds door de medische dienst vastgestelde medische noodzaak te hernemen;

- de bevoegdheidsverdeling tussen de medische dienst, de personeelsdirectie en de hiërarchie van de federale politie schriftelijk vast te leggen, zodat bij uitzonderlijk zware arbeidsongevallen één aangewezen instantie finaal oordeelt over de noodzakelijkheid en de redelijkheid van medische kosten, hulpmiddelen en woningaanpassingen, en een eenmaal medisch goedgekeurd dossier niet eenzijdig kan worden tegengehouden op budgettaire gronden;

- de Commissie voor de erkenning van ernstige gewelddaden onmiddellijk operationeel te maken, de nog ontbrekende procedures af te werken, en aan de commissie voor Binnenlandse Zaken mee te delen sinds wanneer de commissie operationeel is, wanneer zij voor het eerst is bijeengekomen en hoeveel dossiers zij sinds haar oprichting heeft behandeld;

- voor elke politieambtenaar die tijdens de dienst zeer zwaar gewond raakt een vaste dossierregisseur aan te duiden die het slachtoffer begeleidt van het ongeval tot de volledige medische, administratieve

en financière afhandeling, en die de coördinatie verzekert tussen medische dienst, personeelsdirectie, commissie en hiërarchie;

- uit te voeren wat in 2023 werd aangekondigd, met name een systeem van opvolging en ondersteuning voor personeelsleden van de speciale eenheden, en aan de commissie mee te delen wat daarvan effectief is gerealiseerd;
- het op 14 april 2026 aangekondigde onderzoek naar de verbetering van het terugbetalingsproces, desgevallend in samenwerking met externe instanties en experts, af te ronden en de conclusies aan de commissie voor te leggen;
- in dat onderzoek uitdrukkelijk na te gaan of uitzonderlijk zware arbeidsongevallen op een andere wijze kunnen worden verzekerd of gefinancierd, zodat de uitzonderlijke financiële omvang van een dossier nooit een belemmering vormt voor een tijdige en correcte ondersteuning van het slachtoffer;
- aan de commissie voor Binnenlandse Zaken schriftelijk verslag uit te brengen over de uitvoering van deze aanbevelingen."

Une première motion de recommandation a été déposée par M. Ortwin Depoortere et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Ortwin Depoortere et Matti Vandemaele et la réponse du ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé de Beliris,

- considérant qu'un agent des unités spéciales a été la cible de tirs en mars 2024 au cours d'une intervention à Lodelinsart, qu'il est depuis paralysé à vie et que le service médical avait approuvé un projet visant à procéder aux adaptations nécessaires dans son logement;
- considérant que selon les intéressés, cette approbation a été déclarée nulle et non avenue par la direction du personnel un jour avant le début des travaux étant donné l'absence d'aval budgétaire;
- considérant que la réglementation prévoit, depuis 2019, l'existence d'une commission pour la reconnaissance d'actes de violence grave et que même les adaptations nécessaires à réaliser dans un logement sont expressément mentionnées dans cette réglementation;

qu'il a été annoncé en 2023 qu'un système de suivi et de soutien amélioré serait mis en place en faveur du personnel des unités spéciales;

- considérant qu'un fonctionnaire de police grièvement blessé durant l'exercice de ses fonctions ne doit pas chercher lui-même quelle commission ou administration ou encore, quel médecin ou service du personnel est en définitive compétent en la matière et que les autorités, qui attendent de la part des policiers qu'ils interviennent dans des situations pouvant mettre en péril leur vie, doivent également garantir à ces derniers qu'ils pourront compter sur leur employeur même plusieurs mois ou années plus tard;

recommande au gouvernement

- de confirmer sans délai que la marge budgétaire disponible ne constitue pas un critère pour l'intervention de la police fédérale, cette dernière étant son propre assureur légal en matière d'accidents du travail et, dans le dossier de l'agent blessé à Lodelinsart, de reprendre la procédure sur la base de la nécessité médicale déjà constatée par le service médical;
- de fixer par écrit la répartition des compétences entre le service médical, la direction du personnel et la hiérarchie de la police fédérale pour que, dans les cas d'accident du travail d'une gravité exceptionnelle, une seule instance désignée statue de façon définitive sur la nécessité et le caractère raisonnable des frais médicaux, des dispositifs et des adaptations au logement, et pour qu'un dossier approuvé sur le plan médical ne puisse pas être suspendu unilatéralement pour des raisons budgétaires;
- de rendre immédiatement opérationnelle la commission pour la reconnaissance d'actes de violence grave, d'achever les procédures encore manquantes et de faire savoir à la commission de l'Intérieur depuis quand la commission est opérationnelle, quand elle s'est réunie pour la première fois et combien de dossiers elle a traités depuis sa création;
- pour chaque fonctionnaire de police très grièvement blessé en service, de désigner un gestionnaire de dossier fixe qui accompagne la victime de l'accident jusqu'à ce que le dossier soit clôturé sur les plans médical, administratif et financier, et qui assure la coordination entre le service médical, la direction du personnel, la commission et la hiérarchie;
- de mettre en œuvre ce qui a été annoncé en 2023, à savoir un système de suivi et de soutien des membres du personnel des unités spéciales, et de communiquer à la commission ce qui a effectivement été réalisé;
- de clôturer l'étude sur l'amélioration du processus de remboursement annoncée le 14 avril 2026, le cas échéant en collaboration avec des organismes et des experts externes, et de présenter les conclusions de cette étude à la commission;

- de vérifier expressément, dans cette étude, si les accidents du travail d'une gravité exceptionnelle peuvent être assurés ou financés d'une autre manière pour que l'ampleur financière exceptionnelle d'un dossier ne constitue jamais un obstacle à un soutien correct et dans les délais de la victime;
- de rendre un rapport écrit à la commission de l'Intérieur sur la mise en œuvre de ces recommandations."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Matti Vandermaele en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Ortwin Depoorter en Matti Vandermaele

en het antwoord van de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris,

- gelet op de getuigenis van speciaal agent Vador in *Humo* van 29 september 2026 over de ondersteuning door de federale politie nadat hij bij een politie-interventie blijvend verlamd raakte;

- gelet op de andere getuigenissen van politiemensen die aangeven na een arbeidsongeval onvoldoende geholpen te worden;

- overwegende dat politiemensen die tijdens hun werk gewond raken, moeten kunnen rekenen op tijdige en behoorlijke ondersteuning door hun werkgever;

- overwegende dat persoonlijke conflicten en louter budgettaire overwegingen de medisch noodzakelijke ondersteuning van slachtoffers niet in het gedrang mogen brengen;

verzoekt de regering

- het dossier van Vador opnieuw te beoordelen en te komen tot een billijke regeling. Waarbij de noodzakelijke aanpassingen worden gewaarborgd;

- de werking, samenstelling, leiding en procedures van de betrokken diensten, in het bijzonder DRP (directie personeel federale politie), onafhankelijk te laten doorlichten en de nodige maatregelen te nemen;

- de werking en samenstelling van de commissie voor de erkenning van zware gewelddaden te herzien, met duidelijke procedures, onafhankelijke medische expertise en de mogelijkheid voor slachtoffers om gehoord te worden;

- politiemensen na een arbeidsongeval de nodige ondersteuning te garanderen. Te voorzien in één aanspreekpunt, voldoende middelen en een duidelijk wettelijk kader.

En gaat over tot de orde van de dag."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Matti Vandemaele et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Ortwin Depoortere et Matti Vandemaele

et la réponse du ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé de Beliris,

- ayant entendu l'interpellation de M. Matti Vandemaele et la réponse du ministre de la Sécurité et de l'Intérieur;

- eu égard au témoignage de l'agent des unités spéciales Vador publié dans l'hebdomadaire *Humo* du 29 septembre 2026 concernant le soutien que lui a apporté la police fédérale après qu'il soit devenu paraplégique à vie à la suite d'une intervention policière;

- eu égard aux autres témoignages de policiers indiquant ne pas avoir reçu une aide suffisante à la suite d'un accident du travail;

- considérant que les policiers blessés dans l'exercice de leurs fonctions doivent pouvoir compter en temps utile sur un accompagnement adéquat de la part de leur employeur;

- considérant que les conflits personnels et les considérations purement budgétaires ne peuvent pas compromettre la fourniture de l'assistance médicale nécessaire aux victimes;

demande au gouvernement

- de réexaminer le dossier Vador et de parvenir à un arrangement équitable, en garantissant les adaptations nécessaires;

- de faire procéder à un audit indépendant du fonctionnement, de la composition, de la direction et des procédures des services concernés, en particulier la DRP (Direction du personnel de la police fédérale), et de prendre les mesures nécessaires;

- de revoir le fonctionnement et la composition de la Commission pour la reconnaissance d'actes de violence grave, en mettant en place des procédures claires, une expertise médicale indépendante et la possibilité pour les victimes d'être entendues;

- de garantir aux policiers l'accompagnement nécessaire après un accident du travail et de prévoir un point de contact unique, des moyens suffisants et un cadre juridique clair.

et passe à l'ordre du jour."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Catherine Delcourt.
Une motion pure et simple a été déposée par Mme Catherine Delcourt.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

La réunion publique de commission est levée à 12 h 12.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.12 uur.